

Arrest

nr. 286 482 van 21 maart 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 15 september 2022 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 augustus 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. HENNICO loco advocaat J. HARDY en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partijen verklaren van Albanese nationaliteit te zijn.

Zij dienden op 22 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in, waarbij zij verklaarden op 19 november 2019 het Rijk te zijn binnengekomen.

Op 28 januari 2020 verklaarde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond.

Op 28 mei 2020 dienden de verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dit in functie van het minderjarige kind R. S.

Op 11 juni 2020 verklaarde de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond.

Op 17 september 2020 dienden de verzoekende partijen een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dit opnieuw in functie van het minderjarige kind R. S.

Op 28 oktober 2020 verklaarde de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de tweede aanvraag tot verblijfsmachtiging, overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 19 april 2021 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een bevel om het grondgebied te verlaten-verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies) ten aanzien van de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen dienden op 21 mei 2021 een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Wederom in functie van het minderjarige kind R. S.

Op 4 juni 2021 verklaarde de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de derde aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 4 juni 2021 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie tevens een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) ten aanzien van de verzoekende partijen.

Op 19 juli 2021 dienden de verzoekende partijen een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen voormelde onontvankelijkheidsbeslissing, alsook tegen de bijlage 13. Bij arrest nr. 262.994 van 26 oktober 2021 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze bestreden beslissingen.

De verzoekende partijen dienden op 3 september 2021 inmiddels tevens een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 4 januari 2022 verklaarde de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de derde aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond.

Op 4 januari 2022 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie tevens twee bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

De verzoekende partijen dienden een annulatieberoep in tegen voormelde beslissingen en de Raad vernietigde de beslissing tot ongegrondheid en de bevelen om het grondgebied te verlaten bij arrest nr. 274 761 van 29 juni 2022.

Op 4 augustus 2022 beslist de gemachtigde van de bevoegde Staatssecretaris opnieuw de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren.

Dit is de bestreden beslissing en deze is als volgt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 21.05.2021 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

S., R. (R.R.: xxxxx)

Geboren te Ballgjin op X

+ partner: L., E. (R.R.: xxxxx)

Geboren te Holtas op X
+ minderjarige kinderen:
-S., S.; °X
-S., R.; °X
Nationaliteit: Albanië
Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor S., R. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 03.08.2022 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Albanië.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

- 1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of
- 2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.

We herinneren eraan dat artikel 9ter bepaalt dat “de vreemdeling samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen overmaakt aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft”. Het is derhalve aan de aanvragers om elk document dat zij van plan zijn neer te leggen, rechtstreeks aan de Dienst Vreemdelingenzaken toe te zenden, als onderdeel van hun 9ter-aanvraag. Onze administratie is immers “niet verplicht de aanvraag van de verzoeker aan te vullen met stukken die binnen andere procedures zijn ingediend of die als bijlage bij een beroep zijn gevoegd” (RVV n° 203976 van 18/05/2018).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij verwijten de verwerende partij verder een manifeste appreciatiefout en een schending van het gezag van gewijsde.

De verzoekende partijen lichten hun enig middel als volgt toe:

“1. Aangehaalde rechtsnormen

Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de vreemdeling die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate

behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige [en recente] inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift [dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag] vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.]

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling [met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een

aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan].

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermeide deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen. § 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.]

§ 7. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbeperkte duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbeperkt verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt.]

§ 8. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk wordt louter beoordeeld op grond van de laatst ingediende aanvraag die bij een aangetekende zending werd overgezonden aan de minister of aan zijn gemachtigde. De vreemdeling die een nieuwe aanvraag indient wordt geacht afstand te doen van de eerder ingediende hangende aanvragen.

Volgens de voorbereidende werkzaamheden van de Wet van 15 september 1980, deze mogelijkheid betreft de "vreemdelingen die lijden aan een ziekte, waarvoor een adequate behandeling ontbreekt in het land van herkomst of verblijf, waarbij het terugsturen van de vreemdeling een reëel risico inhoudt op zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico in houdt op een onmenselijke of vernederende behandeling in zijn land van herkomst of verblijf" (Parl. Doc., Kamer, 2005-2006, 51-2478/001, pp. 34 en 35).

De analyse van de effectieve beschikbaarheid en toegankelijk van de vereiste zorgen dient in concreto uitgevoerd worden, rekening houdend met alle specifieke elementen van het geval. De Directeur van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft naar deze voorwaarden van een effectieve en concrete toegankelijkheid verwezen in zijn verhoor voor het Parlement: « De effectieve toegankelijkheid van die infrastructuur en de materiële mogelijkheid om behandeling en medicatie te krijgen worden ook in rekening gebracht" (Parl. Doc., Kamer, 2005-2006, n° 2478/008, page 137).

Artikel 9 ter Vreemdelingenwet is breder dan artikel 3 EVRM: "Het vormt een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet om de aanvraag om machtiging tot verblijf te verwerpen, enkel omdat niet aan de voorwaarden van artikel 3 van het EVRM was voldaan" (RvS nr 225.633 van 28 november 2013; RvV arrest 91385, 19 november 2012, arrest nr 92 309 van 27 november 2012, arrest nr 117 410 van 21 januari 2014).

De Raad van State heeft al duidelijk gesteld dat volgens artikel 62 Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen een passende en afdoende motivering in feite en in rechte vereisen. Deze motieven moeten bovendien uitdrukkelijk worden vermeld op de beslissing (formele motivering): « la motivation doit être adéquate et le contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinence des motifs » (RvS, 25 avril 2002, n° 105.385). Deze motivering moet rekening houden met de elementen van het dossier in het geheel en hierop antwoorden op pertinente wijze zodat de eiser de redenering en de draagwijdte van de akte kan begrijpen: "que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir la contester dans le cadre d'un recours et, à la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet » (RvV n° 100 300 van 29 maart 2013), en ook "en omettant de se prononcer sur le contenu des différents éléments précités, la partie défenderesse a failli à son obligation de motivation formelle." (RvV nr 95 594 van 22 januari 2013).

De administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid verplichten de overheden om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen (RvV nr. 115 993 van 19 december 2013). De Raad van State heeft de zorgvuldigheidsplicht als volgt omschreven : « veiller avant d'arrêter une décision, à recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement, afin de prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause » (RvS, 23 februari, 1966, n° 58.328) ;

« [procéder] à un examen complet et particulier des données de l'espèce, avant de prendre une décision » (RvS, 31 mei 1979, n° 19.671) ; « le devoir de minutie ressortit aux principes généraux de bonne administration et oblige l'autorité à procéder à une recherche minutieuse des faits, à récolter les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin qu'elle puisse prendre sa décision en pleine connaissance de cause et après avoir raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce » (RvS nr 220.622 van 17 september 2012).

Het gezag van gewijsde is een rechtsbeginsel dat is neergelegd in artikelen 23 tot en met 27 van het Gerechtelijk Wetboek, van toepassing verklaard door artikel 2 van datzelfde wetboek, en in artikel 1350 van het Burgerlijk Wetboek. Wie het tegendeel beweert van wat in rechte door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing is beslist, of wie weigert te erkennen wat is beslist en wat de gevolgen van een dergelijke beslissing zijn, handelt in strijd met het gezag van gewijsde.

2. Uiteenzetting van de onderdelen van het middel

Alvorens nader in te gaan op de onderdelen van het middel, wenst verzoekende partij opnieuw te bevestigen dat de jonge R. aan aandoening(en) lijdt die voor hem een reëel risico inhoudt voor zijn leven en mentale integriteit en een reëel risico levert op een onmenselijke en vernederende behandeling bij gebrek aan een adequate behandeling.

De bestreden beslissing berust niet op een zorgvuldige analyse en is evenmin naar behoren gemotiveerd, aangezien de analyse van de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de voor verzoeker noodzakelijke behandeling en geneesmiddelen waarop zij is gebaseerd, ontoereikend en inadequaat is.

Er zij aan herinnerd dat zowel artikel 9 ter Vw als de motiveringsplicht een analyse (en een overeenkomstige motivering) vereisen van de mogelijkheid voor verzoeker om zijn behandeling voort te zetten in geval van terugkeer, door middel van een beoordeling in concreto.

2.1 Eerst onderdeel

Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 9ter Vw, van de motiveringsplichten en van het zorgvuldigheidsbeginsel (art. 62 Vw et art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991), omdat verwerende partij geen rekening houdt met de inhoud van de medische documenten die de verergering van de medische toestand van R. tonen.

Sinds de indiening van zijn laatste aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 op 21.05.2021, is de medische situatie van de jonge R. voortdurend geëvolueerd.

Sedertdien is herhaaldelijk aanvullende medische informatie aan de verweerster toegezonden en aan het administratieve dossier van de jonge R. toegevoegd. Uit de analyse van deze documenten blijkt dat de situatie van de jonge R. in de loop van de tijd alleen maar is verslechterd - de verbeteringen zijn alleen te danken aan de steeds intensievere behandeling die de jonge R. krijgt. Aldus:

- Er worden voortdurend nieuwe diagnoses toegevoegd: eerst werd erkend dat de profiel van de jonge R. "overeenkomt met de kenmerken van ASS (Autisme Spectrum Stoornis)", waarna de jonge R. officieel werd erkend als "gehandicapt"; in november 2021 werd een nieuw element aan de diagnose toegevoegd toen zijn psychiater de aanwezigheid van "stoornis in de sociale interactie" ("sociale-interactiestoornis") vaststelde;

- De jonge R., die voordien geen medicatie kreeg, slikt nu al meer dan 4 maanden een medicatie op basis van "Risperdal 1mg/ml »

- Tot dit schooljaar volgde de jonge R. normaal onderwijs in de Basisschool van Herbeumont - welke school verschillende maatregelen en aanpassingen had moeten invoeren om hem zo goed mogelijk te kunnen opvangen; nu volgt hij gespecialiseerd onderwijs van het type 2 in de school "L'Embellie" - École Fondamentale d'Enseignement Spécialisé de la Fédération Wallonie - Bruxelles ».

Er zij op gewezen dat verweerster in haar eerdere negatieve beslissing, die door de Raad nietig werden verklaard, zijn afwijzingen met redenen heeft omkleed met name het feit dat de jonge R. geen

gespecialiseerd onderwijs volgde of dat hij geen medicijnen nam. Aan beide factoren is thans voldaan, en toch blijft verweerster de situatie van de jonge R. als niet ernstig genoeg beschouwen.

In casu is de houding van verweerster tegenstrijdig en inconsistent - zij wijzigt slechts zijn negatieve beslissingen ten aanzien van de jonge R. in het licht van de kritiek van verzoekende partij in haar verzoekschriften en van de Raad zelf in zijn arresten tot nietigverklaring. Maar ze gaat niet echt in op de realiteit van de ernstige en steeds veranderende medische situatie van de jonge R.

De toestand van de jonge R. evolueert en verslechtert, wat rechtvaardigt dat hij meer en meer wordt opgevolgd.

Indien verweerster, in strijd met haar eerdere beslissing van 04.01.2022, dit keer alle medische documenten goed aanhaalt die zijn overgelegd ter ondersteuning van de zaak van de jonge R., houdt zij nog steeds geen rekening met de inhoud ervan en met de steeds ernstiger wordende gezondheidstoestand van de jonge R. - een medische toestand die voor hem een reëel risico inhoudt voor zijn leven en mentale integriteit en een reëel risico levert op een onmenselijke en vernederende behandeling bij gebrek aan een adequate behandeling.

2.2. Tweede onderdeel

De bestreden beslissing berust niet op een zorgvuldige analyse en is evenmin naar behoren gemotiveerd, aangezien de analyse van de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen waarop zij is gebaseerd, niet afdoende is.

Zowel artikel 9 ter Vw als de motiveringsplicht vereisen een analyse (en een overeenkomstige motivering) van de mogelijkheid voor verzoeker om zijn behandeling voort te zetten in geval van terugkeer, door middel van een beoordeling in concreto. Nochtans getuigt de motivering niet van het feit dat verwerende partij rekening heeft gehouden met de specifieke gegevens van de zaak, maar op vrij abstracte wijze heeft beslist :

- Uit de aangehaalde motivering die rust op "MedCOI"-rapporten, dient vastgesteld te worden dat :

- de beschikbare hoeveelheden van de doktoren en van de geneesmiddel die de jonge R. nodig heeft.*

Hoewel de verschillende behandelingen en geneesmiddel die de jonge R. nodig heeft, op de MedCOI-verzoeken als "beschikbaar" zijn vermeld, is er geen aanwijzing dat zij ter plaatse in voldoende hoeveelheden beschikbaar zijn. Er is geen garantie dat deze niet schaars of niet voorradig zijn.

- de lokalisatie van de door verzoekster nodige zorgen en medicijnen.*

De extracten van de MedCOI-uittreksels zijn in feite slechts gedeeltelijk, aangezien verweerster de informatie over de plaatsen waar de geneesmiddelen of behandelingen nodig voor de jonge R. verkrijgbaar zijn (onderste kolom, normaliter getiteld « pharmacy where availability information was obtained » of « example of pharmacy where treatment is available »), uit deze uittreksels weglaat, hetgeen normaal gesproken wel het geval is.

Daardoor stelt verweerster verzoekende partij niet in staat te weten in welke steden de noodzakelijke zorgen en geneesmiddelen beschikbaar zijn, en in het bijzonder of deze in dezelfde steden beschikbaar zijn. Het volstaat dat een of de andere van de behandelingen of geneesmiddelen alleen in tegenovergestelde steden van het land beschikbaar zijn om de toegankelijkheid ervan voor verzoekende partij onmogelijk te maken.

- De door verwerende partij gemaakte analyse is ook volstrekt onvoldoende en ontoereikend, en verweerster is haar motiveringsplicht niet nagekomen, aangezien zij geen informatie verstrekt over het eerste door haar gebruikte Med-COI-verslag (bovenaan p. 3 van het medisch advies): het referentienummer en andere gegevens die nodig zijn om het gebruikte verslag te identificeren, (« source », « information provider », « priority », « request send and response received ») worden inderdaad niet vermeld, zoals normaal het geval zou zijn:

(...)

- Wat het gespecialiseerd onderwijs betreft, beweert verwerende partij dat dit geen medische behandeling is.

Door behandelingen uit te sluiten van de analyse omwille van het feit dat zij van oordeel is dat het niet om een medische behandeling gaat, miskent verwerende partij artikel 9ter Vw die de analyse niet beperkt tot "medische" behandelingen.

Een gespecialiseerde onderwijs wordt nodig geacht voor een goede ontwikkeling van het kind, en in die zin gaat het dus wel over een behandeling die nodig is in de zin van artikel 9ter Vw.

Het is trouwens van fundamenteel belang voor de analyse, alsook het fundamenteel belang van het kind waarvan verwerende partij rekening moet houden in het kader van de analyse van de 9ter-aanvraag.

In een recent arrest nr. 241 454 van 28 september 2020 heeft Uw Raad een similaire beslissing nietig verklaard op grond dat het "onmogelijk is te weten welke opvolging daadwerkelijk voor het kind beschikbaar zal zijn en of gespecialiseerde structuren of scholen in staat zullen zijn hem op te vangen » (vrije vertaling).

De verwijzing naar schoolnamen (waaronder scholen die voor kinderen tot 6 jaar zijn bedoeld hoewel R. binnenkort 7 jaar oud wordt) is zeker niet afdoende om te motiveren dat er geschikte gespecialiseerde scholen bestaan in Albanië.

- Wat de toegankelijkheid van de gezondheidszorg in Albanië betreft, beschrijft de arts-adviseur zeer beknopt de wet, de structuur en de beginselen zoals die in 1994-1995 werden geconcipieerd; hij voegt eraan toe dat het systeem, dat tot dan toe gecentraliseerd was, steeds meer gedecentraliseerd wordt; hij voegt eraan toe dat er een universele ziektekostenverzekering is voor mensen die in Albanië wonen en die niet economisch actief zouden zijn.

Daarbij zegt de arts-adviseur niet wat de structuur en de partnerschappen binnen het systeem in de praktijk opleveren en wat hij met deze informatie wil aantonen.

Evenmin wordt aangegeven of primaire gezondheidszorg, terugbetaling van geneesmiddelen en ziekenhuisopname (volgens het medisch advies de drie gebieden van gezondheidszorg die door de Albanese ziektekostenverzekering worden gewaarborgd) op de jonge R. en zijn specifieke medische behoeften van toepassing zijn.

In het advies staat verder dat de Staat de bedragen van bijvoorbeeld kinderen (en in het algemeen alle personen die niet economisch actief zijn) zou betalen, maar er wordt in het geheel niet beschreven welke voorwaarden in een dergelijk geval zouden gelden, waardoor het lijkt alsof alle kinderen (of alle personen die niet economisch actief zijn) van meet af aan voor al hun verzorging zouden worden vergoed - quod non!

De arts-adviseur blijft theoretisch benaderen door op te merken dat er « normaal gezien » sprake is van terugbetaling - en spreekt zichzelf tegen, aangezien hij vervolgens rechtstreeks aantoont dat dit in werkelijkheid « afhangt » van een overeenkomst tussen het ziekenfonds en het zorgcentrum" (zie inderdaad in het advies: "Iemand die verzekerd is hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, en evenmin voor bepaalde medicatie of tests. Normaal gezien krijgt de patient ook een gedeeltelijke terugbetaling voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, afhankelijk van de overeenkomst tussen het ziekenfonds en het zorgcentrum waar de zorgen verstrekt werden").

Verwerende partij verstrekt over het algemeen slechts "theoretische" informatie, zonder enige garantie omtrent de werking ervan te geven en zonder de voorwaarden voor toegang voor de jonge R. te beschrijven.

Uw Raad heeft reeds een beslissing vernietigd (RvV, arrest nr. 207 404 van 31.07.2018) op de hoofdgrond dat de zorg die onder de mutualiteiten zou vallen, niet voldoende is onderbouwd :

« 3.1 (...) A la lecture de ce qui précède, il appert clairement que les organismes précités ne couvrent aucunement les suivis requis par l'état de santé de la requérante dans son pays d'origine, à savoir les suivis cardiologiques, néphrologique et pneumologique, lesdits organismes ne couvrant que les « soins primaires, les petites et moyennes chirurgies et l'hospitalisation de courte durée » comme le relève à

juste titre la requérante en termes de requête. Qui plus est, le médecin-conseil renvoie à un document intitulé « les mutuelles de santé prennent en charge les malades insolubles », en note infrapaginale n°6, qui ne figure pas au dossier administratif de sorte qu'il n'est pas possible de déterminer quels soins de santé seraient visés par « le programme quinquennal du Gouvernement « Révolution de la modernité » ».

Partant, force est de constater qu'il ne peut aucunement être déduit des informations sur lesquelles s'appuie la partie défenderesse que les soins médicaux que nécessite l'état de santé de la requérante sont accessibles dans son pays d'origine, de sorte que la décision attaquée n'est pas adéquatement motivée en ce qui concerne l'accessibilité des traitements nécessaires à la requérante au regard de sa situation individuelle. Il s'ensuit que la question de savoir si la requérante est apte ou non à travailler est sans pertinence dans la mesure où les mutuelles auxquelles la partie défenderesse se réfère ne visent pas les disciplines auxquelles la requérante doit pouvoir s'adresser (...) ».

In casu houdt verweerster geen rekening met de samenhangende, nauwkeurige en strenge behandeling die van de jonge R. wordt verlangd, en beperkt zij zich tot algemeenheden - wat niet kan.

- In het advies van de arts-adviseur wordt veel aandacht besteed aan de inspanningen die in Albanië zouden worden gedaan om corruptie tegen te gaan, hetgeen in strijd is met de informatie die verzoekende partij in het kader van haar « 9ter-aanvraag » heeft verstrekt. Hij vermeldt wetten, programma's, campagnes en financiële steun die andere landen aan Albanië verlenen. In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat de door de arts-adviseur verstrekte informatie alle, of althans het merendeel, van 2017 of eerder dateert. In de tweede plaats moet worden vastgesteld dat verwerende partij weliswaar veel aandacht besteedt aan de inspanningen die in Albanië worden geleverd om de corruptie te bestrijden, maar niet betwist dat corruptie op zich een belemmering vormt voor de toegang tot de gezondheidszorg. In de derde plaats alhoewel verzoekende partij weliswaar niet bewezen dat zij zelf slachtoffer is geweest van corruptie in Albanië, is de algemene informatie die zij heeft verstrekt van dien aard dat dit risico voor haar geenszins hypothetisch is indien zij naar Albanië terugkeert. Het bestaan van een dergelijk corruptiesysteem maakt het evenmin mogelijk vertrouwen te hebben in het systeem van gezondheidszorg, waarvan de arts-adviseur tracht aan te tonen dat het volledig gratis is.

- Door in de bestreden beslissing te stellen dat de ouders van de jonge R. geen arbeidsongeschiktheid hebben aangetoond, op grond dat « R. S. in het verleden gewerkt heeft als landbouwer en L. E. als arbeidster », en dat zij nog beschikken over een groot netwerk van vrienden en familieleden in het land, geven de arts-adviseur en dus verwerende partij een ontoereikende motivering. Het zijn volstrekt hypothetische verklaringen, op grond waarvan verweerster het gezin niet naar Albanië kan terugsturen, aangezien zij geen enkele concrete garantie bieden voor adequate zorg in het land (wat niets verandert aan de onbeschikbaarheid en de ontoegankelijkheid van de behandeling).

De bestreden beslissing kan rechtens niet worden gebaseerd op veronderstellingen, temeer daar verzoekende partij deze betwist: de ouders zullen bij terugkeer niet zo "gemakkelijk" werk vinden, en dit werk zou hoe dan ook niet alle kosten van de medische verzorging dekken, en de gezinsleden ter plaatse zouden zeker niet in staat zijn om de financiële kosten van deze medische verzorging van de jonge R. te dragen.

Hoe dan ook moet worden vastgesteld dat verwerende partij beweringen heeft gedaan zonder deze te baseren op het concrete geval van verzoekende partij en dus zonder haar beweringen te verifiëren. Het heeft eenvoudigweg aangenomen (het voorwaardelijk gebruik van de tijd bevestigt dit) op grond van de verklaringen van verzoekers in het kader van hun vroegere asielprocedures, dat zij de verzorging en behandeling van de jonge R. kon laten betalen door haar familieleden in Albanië, zonder hun werkelijke gezins- en economische situatie te kennen. Een dergelijke redenering, die niet op objectieve elementen berust, kan niet geldig worden gehouden.

Verzoekende partij wijst er ook op dat van haar redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat zij een negatief feit bewijst. Zij wijst er ook op dat redelijkerwijs niet kan worden aangenomen dat andere personen de kosten van haar gezondheidszorg zullen dragen.

Om al deze redenen, op zichzelf beschouwd of in combinatie met elkaar, is het middel gegrond en moeten de bestreden beslissingen nietig worden verklaard. Derhalve moet de bestreden beslissing nietig worden verklaard.

2.3. Derde onderdeel

Verwerende partij schendt artikel 9ter Vw en de motiveringsplichten door geen rekening te houden met alle informatie en documenten die verzoekers hebben voorgelegd ter staving van hun aanvraag (zie de aanvraag van 21.05.2021, stukken 8 tot 21), meer bepaald :

- **Betreffende de gezondheidszorg, in het algemeen, in Albanië :**

- o een artikel van het "Direction du développement et de la coopération (DDC) suisse" ("Renforcement du système de santé en Albanie ", dd. 27.04.2020), waarin erop wordt gewezen dat de val van het communisme en de emigratie van gezondheidswerkers uit Albanië hebben geleid tot een algemene verzwakking van het gezondheidszorgsysteem - met als gevolg een gebrek aan gekwalificeerd personeel en een efficiënt beheer (zie stuk 8 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021) ;

- o een artikel van "Project Against Corruption in Albania" en een artikel van "13th International Conference of ASECU, Social and Economie Challenges in Europe 2016- 2020 » (getiteld "The Impact of European Union Policy in the Management and Financing of the Health System in Albania »), waarin wordt uitgelegd dat de gezondheidszorg door de staat is gecentraliseerd - hetgeen een groot probleem oplevert voor de toegang tot de gezondheidszorg in het land (zie stukken 9 in 10 van de aanvraag 9ter dd. 21.05.2021) ;

- o diverse artikelen over de slechte kwaliteit van de gezondheidszorg in Albanië - waaronder een artikel in de "Courrier des Balkans" (getiteld "« Albanie : le système de santé « le plus inégalitaire d'Europe ») en het verslag van de "Schweizerische Flüchtlingshilfe" (getiteld "Albanien: Behandlung von Hepatis B - Auskunft der SFHLänderanalyse ») (zie stukken 11 en 12 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021);

- o een artikel uit « AWEX » (getiteld "« Le marché de la santé en Albanie »), waarin wordt verwezen naar het gebrek aan medische infrastructuur in Albanië, die meestal ontoereikend en versleten is (zie stuk 13 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021);

- o objectieve gegevens over de corruptieproblemen bij de toegang tot de gezondheidszorg in Albanië - waaronder: de resolutie van het Europees Parlement van 14 april 2016 over het verslag over Albanië (2015/2896(RSP)); het artikel van Save the Children getiteld "Child Rights Situation Analysis 2012-2015"; of het artikel van Courrier International getiteld "Albanie. L'accès aux soins passe par le bakchich" (zie stukken 14 tot 16 de la demande 9ter dd. 21.05.2021).

- **Betreffende de kwestie van kinderen in moeilijke of "gehandicapte" situaties, in het bijzonder:**

- o besluit nr. 2019-044 van de Franse verdediger van de rechten, waarin wordt uiteengezet dat Albanië, ondanks de goedkeuring van een uitgebreide wetgevingsarsenaal, niet concreet voldoet aan zijn internationale verplichtingen op het gebied van de bescherming van kinderen met een handicap (zie stuk 17 van het verzoek 9ter dd. 21.05.2021);

- o het verslag van het "Comité des droits des personnes handicapées" ("Observations finales concernant le rapport initial de l'Albanie") - waarin bezorgdheid wordt geuit over het gebrek aan maatregelen om de gezondheids- en sociale diensten voor kinderen met een handicap te verbeteren (zie stuk 18 van het verzoek 9ter dd. 21.05.2021);

- o Het verslag van de " Comité des droits de l'enfant " (Observations finales sur les deuxième, troisième et quatrième rapports périodiques de l'Albanie soumis en un seul document, adoptées par le Comité à sa soixante et unième session (17 septembre-5 octobre 2012)) - waarin ernstige bezorgdheid wordt geuit over het feit dat "girls, kinderen die tot minderheidsgroepen behoren, waaronder de Roma, kinderen in plattelandsgebieden en kinderen met een handicap nog steeds het slachtoffer zijn van ernstige discriminatie, met name wat betreft hun toegang tot onderwijs, sociale bescherming, gezondheidszorg en passende huisvesting" (zie stuk 19 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021);

- o een UNICEF-rapport, getiteld " Analyse de Situation des Enfants en Albanie" - waarin wordt benadrukt dat "de meeste kinderen met een handicap worden uitgesloten van de reguliere samenleving. Zij zijn thuis geïsoleerd, ontberen het recht op onderwijs, leven in armoede en lopen een groot risico te worden mishandeld (...). Slechts enkele kinderen krijgen dagopvang en de meerderheid van de gehandicapte kinderen gaat niet naar school en krijgt thuis geen professionele hulp. (...) Gehandicapte kinderen worden vaak thuis geïsoleerd gehouden om hen te beschermen tegen discriminatie en geweld (...) Gehandicapte kinderen in gewone scholen worden vaak bespot en beledigd" (zie stuk 20 van het verzoek 9ter dd. 21.05.2021);

- o een artikel in de krant "Regard sur l'Est", getiteld "Albanie: La scolarisation des enfants à besoins éducatifs particuliers", waarin wordt gewezen op de problemen van uitsluiting bij de toegang tot speciale schoolvoorzieningen - met als gevolg dat de meerderheid van de kinderen met speciale onderwijsbehoeften in een precarie situatie verkeert (zie stuk 21 van de aanvraag 9ter dd. 21.05.2021).

Zowel in het medisch advies als in de bestreden beslissing wordt geen van deze documenten genoemd. Het medisch advies vermeldt weliswaar dat de advocaat van verzoekers "informatie heeft verstrekt" en "een aantal algemene bronnen" heeft gegeven, maar vermeldt deze in geen geval, hoewel zij talrijk zijn.

De daarin gegeven motivering kan evenmin als toereikend worden beschouwd, aangezien het medisch advies en dus ook de bestreden beslissing slechts ingaan op de informatie betreffende corruptie, maar geen argumenten aanvoeren voor alle andere aangevoerde elementen.

Derhalve moet worden geconcludeerd dat verwerende partij haar motiveringsplicht en haar verplichting tot zorgvuldigheid niet is nagekomen, en dat zij evenmin gevolg heeft gegeven aan het arrest van Uw Raad, waarbij de eerdere beslissing nietig was verklaard precies wegens het ontbreken van een antwoord en een motivering op al de door verzoekers aangevoerde elementen:

"Uit deze uiteenzetting van de verwerende partij in de nota met opmerkingen blijkt dat de verwerende partij toegeeft dat de verzoekende partijen wel degelijk een 'rits documenten' hebben neergelegd bij hun laatste aanvraag. Over deze documenten wordt echter met geen woord gerept in de bestreden beslissing of het advies van de ambtenaar-geneesheer van 4 juni 2021. In de nota met opmerkingen motiveert de verwerende partij waarom deze stukken geen ander licht werpen op de eerdere vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer, maar dit betreft een a posteriori motivering die niet in de bestreden beslissing is terug te vinden.

De verzoekende partij maakt een schending van de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dan ook aannemelijk.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond" (p. 14 van het arrest).

Het middel gegrond en de bestreden beslissingen moeten derhalve nietig worden verklaard."

2.2. De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen als volgt op het enig middel:

"In een eerste en enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet ;*
- de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen ;*
- het zorgvuldigheidsbeginsel ;*

De verzoekende partij acht de voormelde rechtsregels geschonden, doordat de bestreden beslissing niet zou berusten op een zorgvuldige analyse van het medisch dossier betreffende het minderjarige kind R. S. De verzoekende partij meent dat de analyse van de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke behandeling in het land van herkomst ontoereikend en inadequaaf is.

Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en van artikel 62 Vreemdelingenwet, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing. De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vevat in de wetsartikelen waarvan verzoekende partij de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt. De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 0.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld. Deze vermeldingen laten verzoekende partij toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan werd besloten tot de ongegrondheid van

de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd. Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd. De uiteenzetting van verzoekende partij kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu de beschouwingen van verzoekende partij niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verweerder de mening toegedaan dat dit aspect van het enig middel van verzoekende partij onontvankelijk, minstens ongegrond is.

In antwoord op de verzoekende partij haar concrete kritiek, dewelke de inhoud van de eerste bestreden beslissing betreft, laat verweerder gelden dat de beschouwingen van de verzoekende partij niet kunnen worden aangenomen. Verweerder laat gelden dat de eerste bestreden beslissing werd genomen in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet. 6/17 Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: "De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald door de verzoekende partij geen actuele aandoeningen uitmaken die een reëel risico inhouden voor het leven of fysieke integriteit van het minderjarige kind R. S., noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en dit gelet op het gegeven dat er in Albanië behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is, terwijl verzoekende partij met het minderjarige kind R. S. ook kan reizen naar dit land. Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat daarbij rekening werd gehouden met de medische verslagen die verzoekende partij heeft voorgelegd, terwijl de arts-adviseur ook verwijst naar de verschillende door hem geraadpleegde bronnen, die ofwel online consulteerbaar zijn, ofwel kunnen worden nagegaan in het administratief dossier. Gelet op het feit dat de arts-adviseur adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Albanië, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om het advies van de arts-adviseur te volgen.

Terwijl het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als annulatierechter, niet toekomt zich in de plaats te stellen van de arts-adviseur noch van de gemachtigde van de Staatssecretaris bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat verwerende partij tegenstrijdig en inconsistent zou zijn, merkt verweerder op dat het verweerder niet verweten mag worden een nieuwe beslissing te hebben genomen na de vernietiging van de eerdere beslissing. Door de vernietiging dd. 05.07.2022 arrest nr. 271.063 heeft verweerder inderdaad haar standpunt aangepast. Dit in lijn met het arrest van de Raad. Voorliggende beslissing komt aldus tegemoet aan eerdere lacunes die heden niet langer voorhanden zijn.

De motivering van de arts-adviseur is ter zake als volgt:

"Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen dat het hier een jongen van actueel 5,5 jaar betreft afkomstig uit Albanië.

De diagnose van autisme spectrum stoornis werd gesteld. We benadrukken hier dat ASS geen pathologie is zoals in de klassieke terminologie verstaan wordt maar een ontwikkelingsstoornis. Deze wordt genaderd vanuit een multidisciplinaire aanpak. Betrokkene wordt gevolgd door een kinderpsychiater, volgt logopedie en een multidisciplinaire opvolging met socialisatie en aandacht voor de psychomotorische ontwikkeling.

De aanvulling dd. 1-8-2022 bevat naast enkele verslagen van de kinderpsychiater informatie over buitengewoon onderwijs met attesten en rapporten ten behoeve van de ouders. We willen melden dat speciale scholing niet wordt weerhouden als medische behandeling. Hiervoor verwijzen we naar het RvV arrest 223.507 d.d. 02-07-2019: Waar verzoekende partijen hekelen dat geen rekening werd gehouden met de afwezigheid van buitengewoon onderwijs, merkt de Raad op dat, naast de vaststelling dat verzoekende partijen de voorgehouden afwezigheid niet aantonen, dit niet tot de bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer behoort die medische elementen dient te beoordelen in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Waar de arts-adviseur motiveert dat de 'speciale school' niet kan weerhouden worden als medische nood is deze vaststelling niet kennelijk onredelijk aangezien de 'speciale school' niet behoort tot de noodzakelijke medische behandeling van hun zoon en de op school eerder een sociale maatregel is. De arts-adviseur stelt bijgevolg vast dat de 'verzorging op school' buiten de criteria van artikel 9ter van de vreemdelingenwet valt.

We beperken ons tot de medische en paramedische opvolging en behandeling. Als medicatie wordt actueel ook risperdal = risperidone weerhouden.

Betrokkene kan reizen

Verweerder benadrukt in dit kader dat de arts-adviseur in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet belast is met een specifieke wettelijke opdracht. Concreet heeft de arts-adviseur in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet een specifieke controletaak, die uiteraard volledig losstaat van de genezende taak van de behandelende arts van de betrokken vreemdeling. Zie ook: "De opdracht waarmee de ambtenaar-geneesheer op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is belast, heeft aldus principieel geen uitstaans met het diagnosticeren, voorschrijven, toedienen noch opvolgen van de medische behandeling van een consulterende patiënt zodat de ambtenaar-geneesheer in casu niet kan worden geacht over te gaan tot het verstrekken van gezondheidszorg in de zin van de wet betreffende de rechten van de patiënt en de verzoekende partij zich in relatie tot de ambtenaar-geneesheer niet de hoedanigheid van patiënt in de zin van voormelde wet kan aanmeten. De verzoekende partij kan dienvolgens evenmin worden bijgetreden waar zij stelt dat het advies van de ambtenaargeneesheer een ongeoorloofde inmenging zou vormen in haar lopende behandeling zoals vooropgesteld door haar behandelende artsen." (R.v.V. nr. 120.673 dd. 14.03.2014)

En ook: "Verzoekster verliest ook uit het oog dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet verweerder niet de verplichting oplegt om in alle gevallen na te gaan of bepaalde medische zorgen in het land van herkomst van een vreemdeling die verzoekt om op medische gronden tot een verblijf te worden gemachtigd beschikbaar en toegankelijk zijn. Deze controle dient slechts te gebeuren indien het ontbreken van deze medische zorgen aanleiding kan geven tot de vaststelling dat de betrokken vreemdeling in een onmenselijke of vernederende behandeling kan terechtkomen ingevolge het ontbreken van een adequate behandeling." (R.v.V. nr. 117.074 dd. 17.01.2014)

Verweerder benadrukt dan ook dat de arts-adviseur in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet dient te onderzoeken of de verzoekende vreemdeling in het land van herkomst elke behandeling of opvolging kan bekomen, die door de behandelende artsen mogelijks wenselijk wordt geacht. Er dient slechts te worden onderzocht op basis van de medische stukken of de verzoekende vreemdeling bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt voor het leven of de fysieke integriteit, dan wel op een onmenselijke of vernederende behandeling, bij gebrek aan adequate behandeling of opvolging. In dit kader is het uiteraard zeer pertinent om rekening te houden met het feit dat deze of gene behandeling of opvolging ook in België tot op heden niet werd opgestart of zelfs maar concreet is ingepland.

De verzoekende partij meent dat geen rekening zou zijn gehouden met "de beschikbaarheid en toegankelijkheid tot deze nieuwe zorgen", doch zij maakt volstrekt niet aannemelijk welke andere behandeling of opvolging door haar behandelende artsen reeds is voorzien, anders dan de door de arts-adviseur weerhouden nood aan logopedie, kinesithérapie, ergotherapie en opvolging door een psycholoog; Hoewel door de arts-adviseur zeer duidelijk wordt vastgesteld dat de actuele reële noodzaak aan alle voormelde behandelingen allerminst bewezen wordt op basis van de voorliggende medische stukken, werd wel degelijk een onderzoek gevoerd naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid ervan. Onder verwijzing naar het gezaghebbende Med-COI-project komt de artsadviseur immers tot volgend besluit: "Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat multidisciplinaire opvang door een kinderpsychiater, kinderpsycholoog, logopedist, fysiotherapeut, speciale schoolopvang en dagopvang beschikbaar is. Bijkomend is er ook een centrum in de publieke zorg beschikbaar gespecialiseerd in neuro-ontwikkeling, zelfs naast private initiatieven."

Uit voormelde overweging blijkt heel duidelijk dat de arts-adviseur, zelfs voor wat betreft de behandelingen dewelke op heden in België nog niet werden opgestart, heeft vastgesteld dat deze beschikbaar zijn in het land van herkomst. De verzoekende partij slaagt er niet in afbreuk te doen aan de deugdelijkheid van de bestreden beslissing.

In een tweede onderdeel van het enig middel voert de verzoekende partij aan dat de arts-adviseur geen rekening zou hebben gehouden met de beschikbare hoeveelheden en lokalisatie van de doktoren en het geneesmiddel dat R. nodig heeft. Wanneer de middelen beschikbaar zijn mag er dan ook van worden uitgegaan door de arts-adviseur dat er voldoende voorraad beschikbaar is.

Verzoekende partij voert ook geen elementen aan die zouden wijzen op schaarste van dit middel.

Ten onrechte levert de verzoekende partij nog kritiek op de overwegingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, met name dat de arts-adviseur uitsluitend advies dient te geven over medische aspecten. De verzoekende partij meent dat het gespecialiseerd onderwijs (hoewel dit geen medisch element is) wel degelijk van fundamenteel belang is voor de analyse van het dossier. Daar waar de verzoekende partij uitdrukkelijk erkent dat gebeurlijk gespecialiseerd onderwijs geen medisch element betreft, kan de verzoekende partij uiteraard niet ernstig voorhouden dat dit element wel degelijk in rekening diende te worden gebracht bij de beoordeling van de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verweerder benadrukt dat de arts-adviseur uitsluitend dient te adviseren of er vanuit medisch standpunt enig bezwaar zou bestaan tegen een terugkeer naar het land van herkomst. Voormelde vraag werd

uitdrukkelijk ontkennend beantwoord door de arts-adviseur in het advies van 03.08.2022. In de mate dat de verzoekende partij van oordeel is dat zij op grond van niet-medische elementen tot verblijf in het Rijk moet worden toegelaten, komt het aan de verzoekende partij zelf toe om in dit kader de geëigende procedures te volgen (i.e. een aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet).

De verzoekende partij slaagt er niet in afbreuk te doen aan de deugdelijkheid van het advies van de arts-adviseur, inzonderheid nu door de arts-adviseur wel degelijk is vastgesteld dat speciale schoolopvang én dagopvang beschikbaar is in Albanië.

Verweerder benadrukt dat de arts-adviseur enkel rekening diende te houden met de actueel aangetoonde medische situatie, zonder rekening te moeten houden met de loutere hypothese dat een bepaald geneesmiddelen in de toekomst gebeurlijk zou kunnen worden toegediend aan het minderjarige kind. zie ook: "Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan immers niet worden afgeleid dat ook rekening moet worden gehouden met de loutere hypothese dat een vreemdeling in de toekomst ziek zou kunnen worden en met de vraag of een persoon die heden geen medische behandeling nodig heeft in de toekomst in zijn land van herkomst de nodige medische behandeling zal kunnen krijgen. (...) Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorziet ook niet dat de vraag of een vreemdeling de mogelijkheid heeft om op regelmatige tijdstippen een medisch onderzoek te ondergaan ten einde eventuele ziektes die zouden kunnen opduiken te ontdekken, bij de beoordeling van een aanvraag om machtiging tot verblijf dient te worden betrokken." (R.v.V. nr. 96.555 d.d. 04.02.2013)

En ook: "Verzoekende partijen kunnen evenmin worden gevolgd waar zij betogen dat verwerende partij een nadere uiteenzetting had dienen te voorzien omtrent de eventuele toekomstige medische problemen van tweede verzoekende partij of de behandelingsmogelijkheden en de toegankelijkheid van medische zorgen met betrekking tot mogelijk later vast te stellen aandoeningen. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft immers louter betrekking op een bestaande gezondheidsproblematiek en in casu werd vastgesteld dat de borstkanker waaraan tweede verzoekende partij leed met succes werd behandeld." (R.v.V. nr. 111 007 van 30 september 2013)

En ook: "Allereerst stelt verzoekster dat een HIV-infectie aan evolutie onderhevig is en dat de door verweerder aangestelde controlearts hieraan is voorbijgegaan. De Raad dient evenwel aan te geven dat uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat verweerder of de door hem aangestelde controlearts mogelijk toekomstige evoluties van een aandoening in aanmerking dient te nemen. Uit het gebruik van de tegenwoordige tijd in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ("lijdt aan een ziekte") blijkt dat rekening dient te worden gehouden met de bestaande medische problematiek en niet met allerhande hypothesen. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer, die zijn advies opstelde aan de hand van de medische attesten die verzoekster aanbracht, op dit punt in gebreke bleef." (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 171.989 dd. 18.07.2016)

Verder kan de verzoekende partij niet gevolgd worden in haar kritiek dat de arts-adviseur persoonlijke garantie voor de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de behandeling in Albanië had moeten voorleggen, dit specifiek met betrekking tot de persoon van het kind R. S.

Verweerder laat dienaangaande gelden dat het loutere gegeven dat de beschikbaarheid van de zorgen niet volstrekt gegarandeerd kan worden, dat de zorgen van een lager niveau zijn dan dit het geval is in België, en evenmin kosteloos zijn, ... niet van aard is afbreuk te doen aan de inhoud van het advies van de arts-adviseur. Het volstaat wel degelijk dat de arts-adviseur op basis van gezaghebbende bronnen (de MedCOI-databank) heeft vastgesteld dat alle noodzakelijke (medische) behandeling en opvolging in het land van herkomst beschikbaar én toegankelijk moet worden geacht. Er dienen geen persoonlijke garanties voor de verzoekende partij verstrekt te worden, hetgeen mede dient te worden beoordeeld tegen de achtergrond van het gegeven dat de wetgever, bij de invoering van artikel 9ter in de Vreemdelingenwet, vooropstelde dat: "Het onderzoek van de vraag of er een gepaste en voldoende toegankelijke behandeling bestaat in het land van oorsprong of verblijf gebeurt geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, en wordt geëvalueerd binnen de limieten van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens" (Parl. St. Kamer, 2005-2006, DOC 51-2478/001, p. 35).

Het was bijgevolg de uitdrukkelijke wil van de wetgever om de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische behandeling en opvolging in het herkomstland te beoordelen binnen de limieten van de rechtspraak van het EHRM. Het is bijgevolg nuttig om kort in te gaan op de rechtspraak van dit Hof inzake de verwijdering van (ernstig) zieke vreemdelingen. Het EHRM oordeelde in Grote Kamer dat artikel 3 van het EVRM niet het recht aan een vreemdeling waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan zijn land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand beïnvloedt en de levensverwachting op significante wijze vermindert, niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren. Het EVRM is volgens het EHRM immers essentieel gericht op de bescherming van

burgerlijke en politieke rechten. Volgens het EHRM kan artikel 3 van het EVRM niet beschouwd worden als een verplichting voor de verdragspartijen om de ongelijkheden tussen landen op vlak van medische voorzieningen te overbruggen door het voorzien van gratis en onbeperkte gezondheidszorg aan illegale vreemdelingen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. t. het Verenigd Koninkrijk).

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt dat het gegeven dat een medische behandeling beperkt beschikbaar is omwille van logistieke of geografische redenen en dus minder makkelijk te verkrijgen of minder toegankelijk is in het land van terugkeer dan in de betrokken Verdragsluitende Staat, hetzij dat financiële toegankelijkheid van de beschikbare behandeling ernstige problemen kan geven, niet doorslaggevend is (EHRM 15 februari 2000, nr. 46553/99, 12/17 SCC v. Zweden (ontvankelijkheidsbeslissing); EHRM 22 juni 2004, nr. 17868/03, Ndangoya v. Zweden (ontvankelijkheidsbeslissing); EHRM 25 november 2004, nr. 25629/04, Amegnigan v. Nederland (ontvankelijkheidsbeslissing)).

Zie in die zin: "Uit de hierboven aangehaalde door het EHRM in Grote Kamer vastgestelde principes die het EHRM in dergelijke zaken hanteert, blijkt dat artikel 3 van het EVRM geenszins een verplichting inhoudt om verzoekster in België verder te behandelen voor haar aandoening omdat de (louter op algemene wijze aangetoonde) staat van het Kosovaars systeem van gezondheidszorg niet zou voldoen aan de Belgische standaarden. Tevens blijkt uit de hierboven geciteerde rechtspraak van het EHRM dat kostenloosheid van de medische behandeling geenszins een vereiste is en dat zelfs al zou er een aanzienlijke kost zijn voor verzoekers, zulks er geenszins toe leidt dat dit strijdig zou zijn met artikel 3 van het EVRM. [...] Wat betreft de toegankelijkheid van deze medicatie dient nogmaals verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden of slechts tegen betaling door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Verder dient er toch op gewezen te worden dat de informatie waarop de verwerende partij zich gebaseerd heeft van een recentere datum is dan de informatie waarop de verzoekers zich steunen. [...] Nogmaals wordt er op gewezen dat de bestreden beslissing wel degelijk de toegankelijkheid heeft onderzocht doch dat verzoekers een andere invulling geven aan het begrip 'toegankelijkheid'. De invulling die verzoekers lijken te geven aan toegankelijkheid, met name dat naast het onderzoek naar de beschikbaarheid van medicatie ook dient te worden onderzocht wat de effectieve toegankelijkheid is en hoe het zit met de continuïteit van de medicatie, vindt geen steun in de rechtspraak van het EHRM en kan in deze dan ook niet toelaten te besluiten dat er een verkeerde toepassing is gemaakt van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet of dat de bestreden beslissing op dit punt gebrekkig gemotiveerd is." (R.v.V. nr. 74.693 van 7 februari 2012)

Verder is de kritiek van de verzoekende partij weinig ernstig, daar waar zij laat uitschijnen dat de arts-adviseur een beknopt onderzoek naar de toegankelijkheid van de noodzakelijke behandeling of opvolging zou hebben gevoerd. Eenvoudig nazicht van het advies leert dat de arts-adviseur zeer omstandig melding heeft gemaakt van de volgende elementen, zulks specifiek met betrekking tot de toegankelijkheid van zorgen en opvolging in Albanië: - het gezondheidssysteem in Albanië is vastgesteld door de Health Care law - de gezondheidszorg is wettelijk gebaseerd op solidariteit, gelijkheid en partnership tussen kopers, dienstverleners en begunstigden - er is universele ziekteverzekering, waarvoor de Staat de bijdragen betaalt voor economisch niet-actieve personen - voor het kind R. S. zal de Staat tussenkomen in de kosten - een verzekerde hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, evenmin als voor bepaalde medicatie of tests - normaal gezien krijgt de betrokken patiënt ook gedeeltelijke terugbetaling van medicatie - personen die vanuit het buitenland terugkeren naar Albanië worden niet uitgesloten van het systeem - vanaf 01.01.2017 zijn gezondheidsdiensten gratis voor Albanezen, op voorwaarde dat ze zijn doorverwezen door de familiedokter - op het gebied van sociale zekerheid bestaan er verschillende vergoedingen ; - er werden op korte tijd stappen gezet aangaande de acceptatie van autisme - er zijn twee regionale centra voor autisme, waarvan één groot centrum in Tirana, dat zich ook richt op leerstoornissen - Albanië heeft de intentie om corruptie binnen de gezondheidszorg verder aan te pakken - de ouders van het kind R. S. leggen geen bewijs van arbeidsongeschiktheid voor - er zijn geen elementen die er op wijzen dat zij geen toegang zouden kunnen krijgen tot de arbeidsmarkt, teneinde voor eventuele kosten van de medische zorgen in te staan - er is nog een uitgebreid familiaal netwerk in Albanië - de verzoekende partij kan tot slot ook ondersteuning krijgen vanwege het IOM

Gelet op voormelde overwegingen is het weinig ernstig dat de verzoekende partij zich in het inleidend verzoekschrift beperkt tot de kritiek dat de arts-adviseur de kwestie van de toegankelijkheid "louter theoretisch" zou benaderen. Er werd wel degelijk op gedegen wijze rekening gehouden met verschillende hypothesen, op grond waarvan kan worden besloten dat alle noodzakelijke zorgen of behandelingen in Albanië toegankelijk zullen zijn voor de verzoekende partij.

Door vaagweg kritiek te leveren op de vaststellingen van de arts-adviseur, zonder zelfs maar een begin van bewijs bij te brengen dat de vaststellingen onjuist of onzorgvuldig zouden zijn, slaagt de

verzoekende partij er uiteraard niet in afbreuk te doen aan de bestreden beslissing. Zelfs indien wordt aangenomen dat er in Albanië nog steeds steekpenningen zouden moeten worden betaald, dan nog doet zulks geen afbreuk aan de overwegingen van de arts-adviseur, nu duidelijk werd vastgesteld dat de verzoekende partij zelf kan instaan voor gebeurlijke kosten van de noodzakelijke hulp, terwijl op pertinente wijze tevens gewezen werd op het uitgebreide familiale netwerk in het land van herkomst. De arts-adviseur voerde inderdaad mogelijke bronnen van inkomsten aan voor verzoekende partij, afhankelijk van de concrete situatie waarin verzoekende partij zich zou bevinden bij zijn terugkeer (werkloosheidsuitkering, familiale sociale uitkering, terugkeersteun van het IOM of steun door familie, vrienden of kennissen...), zodat verzoekende partij niet aantoonde dat zij – voor zover van hem inderdaad een informele betaling zou worden geëist – hieraan niet zou kunnen voldoen.

In die zin: “Door te verwijzen naar de corruptie in de gezondheidszorg en informele betalingen die gebeuren, toont verzoeker op zich niet aan dat de medische behandeling en opvolging niet toegankelijk zouden zijn in Armenië. Immers de door hem geciteerde passages tonen niet aan dat de onregelmatigheden een zodanige omvang hebben, dat hij hierdoor geen aanspraak zou kunnen maken op de medische behandeling en opvolging die vereist is, temeer nu hij slechts poneert, doch niet aantoonde dat hij op geen enkele manier zou kunnen instaan voor de mogelijke informele betalingen die gepaard gaan met de zorgverlening.” (RvV nr. 176.683 dd. 20.10.2016)

“Waar verzoekende partijen nog verwijzen naar een passage waaruit blijkt dat er veel corruptie is inzake het gezondheidssysteem en er toch betaald wordt voor medische behandeling, dient vastgesteld dat uit deze passage geenszins blijkt dat de medische zorgen voor K.M. niet financieel toegankelijk zou zijn, dit temeer nu in die passage tevens melding wordt gemaakt van het feit dat ondanks de corruptie er toch medische zorgen gratis verstrekt worden, weze het dan van mindere kwaliteit en zij voorts ook niet aantoonde dat, zelfs indien zij zou moeten betalen voor medische zorgen, zij hiertoe financieel niet in staat zou zijn.” (R.v.V. nr. 148 107 van 18 juni 2015)

“Uit de door verzoekers geciteerde passages uit de rapporten van Caritas International blijkt inderdaad dat corruptie een probleem vormt in Armenië en dat er voor medische zorgen soms steekpenningen moeten worden betaald. Deze algemene informatie over de situatie in Armenië vormt echter geen bewijs dat verzoekers verstoken zullen blijven van de nodige zorgen in Armenië.”

(R.v.V. nr. 142 008 van 26 maart 2015)

“Verzoekers betogen dat uit een verslag dat door de verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer werd gebruikt bij het opstellen van zijn advies blijkt dat de gezondheidszorg in Armenië niet voor alle burgers gratis is, dat de gezondheidszorg voor vrouwen moeilijk toegankelijk is, dat de kosten die verbonden zijn aan bepaalde medische behandelingen zeer hoog zijn en dat er vaak “informele betalingen” dienen te gebeuren om te kunnen genieten van medische zorgen. Met deze beschouwingen tonen zij evenwel niet aan dat de door verweerder aangestelde controlearts verkeerdelijk heeft gesteld dat er vormen van ondersteuning bestaan en dat niet blijkt dat verzoekers arbeidsongeschikt zijn en zij dus, wanneer zij al bepaalde medische kosten zouden dienen te dragen, hoe dan ook in staat dienen te worden geacht deze door middel van een inkomen uit een tewerkstelling te dragen. Ten overvloede moet worden gesteld dat verzoekers aangaven 8500 dollar te hebben besteed aan hun reis naar België, zodat geenszins blijkt dat zij minvermogend zijn in Armenië, een land waar zij, volgens hun eigen verklaringen, over een familiaal netwerk beschikken.”

(R.v.V. nr. 126 770 van 7 juli 2014)

“Tenslotte, het stuk 5d: Kenya under probe over misuse of HIV funds klaagt corruptie aan in Kenia, doch hieruit blijkt tevens dat de Keniaanse overheid stappen onderneemt om op te treden tegen deze corruptie. Het loutere feit dat er corruptie heerst, maakt evenwel niet dat de benodigde medische zorgen niet beschikbaar noch toegankelijk zouden zijn voor de verzoekende partij.” (R.v.V. nr. 124.312 van 21 mei 2014)

Anders dan de verzoekende partij in het derde onderdeel van het enig middel laat uitschijnen, betreffen voormelde overwegingen van de arts-adviseur allerminst loutere veronderstellingen. De verzoekende partij lijkt andermaal over het hoofd te zien dat de bewijslast in het kader van een aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet rust op de verzoekende vreemdeling zelf. Door louter te beweren dat het niet gemakkelijk zou zijn om in het land van herkomst zelf in te staan voor eventuele medische kosten, slaagt de verzoekende partij er uiteraard niet in om afbreuk te doen aan de diverse vaststellingen van de arts-adviseur.

Zie ook: “Het gegeven dat het niet steeds vanzelfsprekend is dat een vreemdeling bij een terugkeer naar zijn land van herkomst terecht kan bij familie voor tijdelijke financiële ondersteuning laat voorts niet toe te besluiten dat verzoekster geen toegang zou kunnen krijgen tot de gepaste medische verzorging. Verweerder heeft namelijk niet enkel naar hulpverlening door familieleden verwezen, maar ook naar de mogelijkheid om een beroep te doen op een algemene ziekteverzekering, op het gegeven dat verzoekster kan genieten van bepaalde vormen van gratis medische zorgen en op het feit dat verzoeker

door arbeid in een inkomen kan voorzien dat kan worden aangewend om deze kosten te dragen.” (R.v.V. nr. 101.952 van 29 april 2013)

Er werd hierbij zeer duidelijk overwogen dat Albanië belangrijke stappen heeft gezet in de acceptatie van autisme. Aldus werd wel degelijk zeer concreet ingegaan op de door de verzoekende partij aangevoerde vrees voor de moeilijke situatie van “gehandicapte kinderen” in Albanië. De verzoekende partij slaagt er niet in aan te tonen dat het voor het kind R. S. onmogelijk zou zijn om de gepaste behandeling te kunnen bekomen, dit specifiek omwille van het feit dat het kind gediagnosticeerd werd met een autisme spectrum stoornis.

Terwijl het loutere feit dat de gebeurlijke medische behandeling in Albanië van een lager niveau zou zijn dan in België al evenmin volstaat om te besluiten tot de gegrondheid van de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat haar minderjarig kind in Albanië het slachtoffer dreigt te worden van ernstige discriminatie op het vlak van toegang tot onderwijs en sociale bescherming, merkt verweerder op dat zulks als dusdanig geen medische elementen betreffen.

Opnieuw moet worden herhaald dat de arts-adviseur in het licht van de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet louter diende te adviseren nopens het feit of er vanuit medisch standpunt een bezwaar bestaat tegen een terugkeer naar het land van herkomst. Het loutere feit dat verzoekende partij stukken heeft voorgelegd, waaruit zij zelf afleidt dat zij voldoet aan de voorwaarden van art. 9ter Vreemdelingenwet en op die grond moet worden gemachtigd tot verblijf, maakt uiteraard niet dat de aanvraag zonder meer gegrond dient te worden verklaard; zulks zou net een negatie zijn van de vereiste dat door de ambtenaargeneesheer een advies moet worden verstrekt, hetgeen in casu ook gebeurd is.

Gelet op het feit dat de arts-adviseur adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar het land van herkomst, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde om het advies van de arts-adviseur te volgen. De beschouwingen van verzoekende partij falen in rechte en kunnen niet worden aangenomen.

Het enig middel is onvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

2.3. De verzoekende partijen voeren in hun enig middel onder meer de schending van de formele motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De motiveringsplicht reikt overigens niet zo ver dat de ambtenaar-geneesheer de motieven zou moeten weergeven die de grondslag voor zijn motieven vormen (RvS 14 juli 2016, nr. 12.064 (c)).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke

vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De Raad wijst erop dat het afdoende karakter van de motivering impliceert dat de motieven pertinent moeten zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moeten hebben, en dat ze draagkrachtig moeten zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (vaste rechtspraak Raad van State, zie onder meer RvS 15 juni 2011, nr. 213.855). Hoewel de verwerende partij niet in extenso hoeft te antwoorden op alle door de verzoekende partijen ingeroepen argumenten, moet uit de bestreden beslissing blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en uit de motivering van de beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Teneinde de aangevoerde schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 te onderzoeken, is het dan ook aangewezen om de relevante bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partijen overigens tevens de schending aanvoeren, in ogenschouw te nemen.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zoals van kracht op het ogenblik van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. (...)

§ 2. (...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

(...)

§ 4. (...)

§ 5. (...)

§ 6. (...)

§ 7. (...)”

In het licht van de motiveringsvereiste van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, kan een verwijzing naar een advies een afdoende motivering vormen, doch hiertoe is wel vereist dat de inhoud van dit advies aan de betrokkene werd ter kennis gebracht en dat dit advies zelf ook afdoende is gemotiveerd (RvS 2 december 2013, nr. 225.659; RvS 18 juni 2012, nr. 219.772; RvS 19 mei 2011, nr. 213.636). Bovendien is het, in het kader van

beslissende adviezen, toegelaten om de onwettigheden die aan dergelijk advies kleven aan te voeren tegen de uiteindelijk door de verweerder genomen beslissing waarbij de verblijfsaanvraag als onontvankelijk wordt geweigerd (cf. RvS 13 oktober 2006, nr. 163.590; RvS 5 juli 2007, nr. 173.201; RvS 28 juni 2011, nr. 214.213).

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 3 augustus 2022. Dit advies werd onder gesloten envelop en samen met de thans bestreden beslissing ter kennis gebracht en luidt als volgt:

"S., R. (R.N. xxxxx)

Mannelijk

Nationaliteit: Albanië

Geboren op 16.10.2016

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 21.05.2021.

Medische stukken:

- *SMG d.d. 26-04-2021 van Dr. L., kinderpsychiater; met de volgende informatie:*
 - o Gekend met autisme spectrum stoornis, ontwikkelingsstoornis, taalachterstand, kan geen contact opbouwen*
 - o Actueel geen medische behandeling*
 - o Nood aan opvolging door een logopedist, werken aan psychomotorische ontwikkeling en sociale interacties, eventueel in kinderpsychiatrisch dagcentrum*
- *Schrijven 14-09-2020, kinderpsychiatrie: autisme spectrum stoornis met ontwikkelingsachterstand, gestoorde taalontwikkeling, zeer beperkte interesses, stereotype handelingen, humeurschommelingen; multidisciplinaire aanpak met logopedie sensorische prikkeling, verstevigen van het lichaam globaal en tonus regulatie, werken op sociale vaardigheden*
- *Rapport 22-11-2021 in kader van de psychomotoriek*
- *Bilan van de competenties november 2020*
- *Mail 30-11-2022 in verband met nieuwe stukken*
- *SMG dd. 21-11-2021 van dr. L., kinderpsychiater : ontwikkelingsstoornis in kader van autisme spectrum stoornis met taalachterstand, problemen met sociaal contact, eventueel Risperdal, werd actueel nog niet ingesteld, nood aan opvolging logopedie, werken op socialisatie en stimulatie van psychomotoriek*
- *Schrijven 10-8-2021 bilan kinderpsychiater*
- *Schrijven 18-11-2021 dat betrokkene gevolgd wordt sinds mei 2021*
- *Attest 18-7-2022 dat betrokkene gevolgd wordt door kinderpsychiater*
- *Attest betrokkene heeft nood aan risperdal dagelijks*
- *Attest nood aan iPad*
- *Attest 4-5-2022 met bijlagen in kader van buitengewoon onderwijs : nood aan buitengewoon onderwijs met ingevulde informatie blad 9 blz met informatie over onderwijs, schoolreglement mailverkeer, school-, thuistransport*
- *Verslag kinderpsychiater 9-5-2022*
- *Overzicht afspraken*
- *Bilan 22-4-2022 van buitengewoon onderwijs*
- *Bilan orthopedagogisch 14-4-2022 voor de ouders*

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen dat het hier een jongen van actueel 5,5 jaar betreft afkomstig uit Albanië.

De diagnose van autisme spectrum stoornis werd gesteld. We benadrukken hier dat ASS geen pathologie is zoals in de klassieke terminologie verstaan wordt maar een ontwikkelingsstoornis. Deze wordt genaderd vanuit een multidisciplinaire aanpak.

Betrokkene wordt gevolgd dooreen kinderpsychiater, volgt logopedie en een multidisciplinaire opvolging met socialisatie en aandacht voor de psychomotorische ontwikkeling.

De aanvulling dd. 1-8-2022 bevat naast enkele verslagen van de kinderpsychiater informatie over buitengewoon onderwijs met attesten en rapporten ten behoeve van de ouders. We willen melden dat speciale scholing niet wordt weerhouden als medische behandeling. Hiervoor verwijzen we naar het RvV arrest 223.507 d.d. 02-07-2019:

Waar verzoekende partijen hekelen dat geen rekening werd gehouden met de afwezigheid van buitengewoon onderwijs, merkt de Raad op dat, naast de vaststelling dat verzoekende partijen de

voorgehouden afwezigheid niet aantonen, dit niet tot de bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer behoort die medische elementen dient te beoordelen in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Waar de arts-adviseur motiveert dat de 'speciale school' niet kan weerhouden worden als medische nood is deze vaststelling niet kennelijk onredelijk aangezien de 'speciale school' niet behoort tot de noodzakelijke medische behandeling van hun zoon en de op school eerder een sociale maatregel is. De arts-adviseur stelt bijgevolg vast dat de 'verzorging op school' buiten de criteria van artikel 9ter van de vreemdelingenwet valt.

We beperken ons tot de medische en paramedische opvolging en behandeling.

Als medicatie wordt actueel ook risperdal = risperidone weerhouden.

Betrokkene kan reizen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst / terugname

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:

(...)

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat multidisciplinaire opvang door een kinderpsychiater, kinderpsycholoog, logopedist, fysiotherapeut, speciale schoolopvang en dagopvang, ergotherapie beschikbaar is. Bijkomend dient er vermeld te worden dat er ook een centrum in de publieke zorg beschikbaar is gespecialiseerd in neuro-ontwikkeling, zelfs naast private initiatieven.

Beschikbaarheid van risperidone:

(...)

De medicatie is eveneens beschikbaar.

Vanuit het standpunt van beschikbaarheid van de zorg is er geen tegenindicatie voor terugkeer naar het thuisland Albanië.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst/terugname

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Het gezondheidssysteem in Albanië is vastgelegd door de "Health Care Law" met het Ministerie van Volksgezondheid als belangrijkste verantwoordelijke coördinator. Daarnaast zijn het "Health Insurance Fund", het "Public Health Institute" en lokale autoriteiten de voornaamste partners. De wet van 1994 "On Health Insurance in the Republic of Albania" stelt dat gezondheidszorg is gebaseerd op solidariteit, gelijkheid en partnership tussen kopers, dienstverleners en begunstigden met de intentie dat de verplichte ziekteverzekering, die sinds 1995 geldt in Albanië, de enige instantie wordt voor betaling en terugbetaling in de drie domeinen van de gezondheidszorg namelijk primaire zorg, terugbetaling van

medicatie en hospitalisatie. Toch evolueert heden de gezondheidszorg van een gecentraliseerd naar een meer gedecentraliseerd systeem evenwel met dezelfde partners.

Er bestaat in Albanië een universele ziekteverzekering voor personen die in Albanië verblijven. Voor mensen die niet economisch actief zijn (werkloze mensen, mensen die beroep doen op sociale ondersteuning, kinderen,...) betaalt de staat de bijdragen. Betrokkene is 5 jaar oud en valt aldus onder de categorie waarbij de staat tussenkomt in de kosten. Iemand die verzekerd is, hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, en evenmin voor bepaalde medicatie of tests.

Normaal gezien krijgt de patiënt ook een gedeeltelijke terugbetaling voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, afhankelijk van de overeenkomst tussen het ziektefonds en het zorgcentrum waar de zorgen versterkt werden. Dankzij de ziekteverzekering kunnen mensen met een laag of geen inkomen een 'gezondheidskaart' verkrijgen die hun status bevestigt en hiermee hebben ze gratis toegang tot een medische behandeling. Personen die terugkeren naar hun thuisland worden evenmin uitgesloten uit het systeem. Vanaf 1 januari 2017 zijn de gezondheidsdiensten overigens ook gratis voor Albanezen, ook voor zij die niet verzekerd zijn. Voorwaarde is dat ze op Albanees grondgebied verblijven en doorverwezen werden door hun familiédokter.

Op gebied van sociale zekerheid zijn er verschillende vergoedingen zoals uitkeringen bij ziekte, pensioenen en invaliditeitsuitkeringen bij definitieve arbeidsongeschiktheid.

Er werden op korte tijd grote stappen gezet in de acceptatie van autisme. De 'Albanian Children Foundation' (ACF) is aangesloten bij de organisatie 'Autism Speaks' in de Verenigde Staten. Zij hebben getrainde artsen in Tirana, die kinderen doorverwijzen naar het regionale centrum.

In 2007 werd de eerste internationale autisme conferentie georganiseerd in Tirana. De voorzitter van de ACF bezocht de beste centra in het buitenland voor gezondheidszorg voor kinderen en bracht het beste uit elk land terug naar Albanië. Dit leidde tot de oprichting van twee regionale centra voor autisme. Er is een heel groot centrum in Kombinat, Tirana. Dit centrum wordt gedeeltelijk gesteund door de Albanese regering. Het biedt niet alleen zorg aan kinderen met autisme, maar het richt zich ook op leerstoornissen.

De advocaat van betrokkene haalt informatie aan met betrekking tot de gezondheidszorg in Albanië en de beperkte capaciteit ervan. Uit de aangehaalde MedCOI-informatie blijkt dat de zorgen wel degelijk beschikbaar zijn en betrokkene brengt geen bewijzen aan dat zij bij terugkeer naar het land van herkomst zouden uitgesloten worden van de nodige zorgen. De advocaat van betrokkene haalt het probleem van steekpenningen en corruptie aan waardoor medische zorgen duur en niet toegankelijk zouden zijn. De advocaat haalt hiervoor een aantal algemene bronnen aan. Hij haalt geen documenten aan die op betrokkene persoonlijk van toepassing zijn. Wat betreft de verwijzing naar corruptie dient gesteld:

"Het EHRM heeft geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68)."

Uit het jaarlijks rapport van de Europese Commissie blijkt overigens dat er vooruitgang wordt geboekt voor wat betreft de strijd tegen corruptie. Zo werd er tussen 2016 (de wettelijke basis) en 2019 (het aanstellen van de leiding ervan) werk gemaakt van een speciaal anti-corruptie orgaan, de Struktura e Posaçme Anti-Korrupsion (SPAK). Dit juridisch orgaan onderzocht in 2020 500 gevallen van corruptie, en dit zowel wat betreft individuen als instellingen, zoals bijvoorbeeld ook het Ministerie voor Gezondheid. De SPAK bestaat uit de Special Prosecution Office (SPO) die nu volledig operationeel is met 13 aangestelde speciale aanklagers. En sinds 30 juli 2020 stelde de Hoge Raad voor Justitie ook de directeur van het tweede luik, het National Bureau of Investigation (NBI) aan.

De implementatie van deze juridische organen worden door de Europese Commissie beschouwd als goede progressie. Het doorlichtingsproces vanuit deze instelling zorgt voor tastbare resultaten. Het wettelijk kader werd dus verder versterkt om de corruptie efficiënter te bestrijden. In 2015 lanceerde Bledi Cuci (toenmalig Minister van Lokale Zaken en Nationaal Coördinator Anti-Corruptie) een campagne met oog op meer transparantie en meer vertrouwen van de burgers in publieke instellingen. Op een website kon men melding maken van gevallen van corruptie. Een gelijkaardig initiatief was de ontwikkeling van een platform door het Agentschap voor dialoog en medebestuur, het Agjencisë për Dialog dhe Bashkëqeverisje. Via dit platform kunnen burgers terecht met kritiek op bepaalde hervormingen, projecten of bepaalde zaken van bestuur. Zo bestaat er dus ook de mogelijkheid om

misplaatst gedragen van staatsstructuren of ambtenaren aan de kaak te stellen. Om de impact van de burgers te vergroten en de drempel tot de nodige gegevens te verlagen alsook de mogelijkheid te bieden om misgedrag te onderzoeken binnen de gezondheidssector, heeft de ombudsman in oktober 2018 de mobiele applicatie Avokati I Popullit gelanceerd.

Het mag dus duidelijk zijn dat Albanië de intentie heeft om de corruptie in alle geledingen aan te pakken. Hierbij kreeg het overigens ook steun en (financiële) hulp van andere landen. Zo werkte Zwitserland mee aan een strategie met daarbij de focus op democratisering, decentralisatie, lokaal bestuur, economische ontwikkeling en gezondheid, met daarbij ook extra aandacht voor anti-corruptie maatregelen.

Ook de VS lanceerden een project in 2017 waarbij gepoogd werd om tot betere en verantwoordelijke gezondheidsdiensten te komen via het aanpakken van corruptie en een samenwerking te smeden tussen de overheidsinstanties en de burgerlijke maatschappij.

De ouders van betrokkene leggen geen bewijs van arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat zij geen toegang zouden hebben tot de arbeidsmarkt in hun land van oorsprong. Uit hun asielrelaas blijkt dat S R in het verleden gewerkt heeft als landbouwer en L E als arbeidster. Niets laat derhalve toe te concluderen dat verzoekers niet zouden kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Uit hun asielrelaas blijkt bovendien dat zij in het land van herkomst nog een uitgebreid familiaal netwerk hebben om op terug te vallen. Zo verklaarde R. dat zijn moeder, schoonouders, vier broers en drie zussen nog in Albanië verblijven. Ook E. zou nog twee broers en drie zussen in Gramsh hebben wonen. Het lijkt dus erg onwaarschijnlijk dat verzoekers in Albanië geen familie, vrienden of kennissen meer zouden hebben bij wie zij terecht kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Niets verhindert betrokkenen om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Re-integratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Re-integratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Albanië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Albanië."

De verzoekende partijen betogen in het derde onderdeel van het enig middel onder meer dat de verwerende partij volgens hen artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de motiveringsplicht schendt door geen rekening te houden met alle informatie en documenten die zij hebben voorgelegd ter staving van hun aanvraag. Zij verwijzen naar de stukken 8 tot 21 die ze bij hun aanvraag hebben neergelegd. Zowel in het medisch advies als in de bestreden beslissing wordt volgens de verzoekende partijen geen van deze documenten genoemd. Het medisch advies vermeldt weliswaar dat de advocaat van verzoekers "informatie heeft verstrekt" en "een aantal algemene bronnen" heeft gegeven, maar vermeldt deze in geen geval, hoewel zij talrijk zijn. De in de bestreden beslissing en het advies van de ambtenaar-geneesheer gegeven motivering kan volgens de verzoekende partijen evenmin als toereikend worden beschouwd, aangezien het medisch advies en dus ook de bestreden beslissing slechts ingaan op de informatie betreffende corruptie, maar geen argumenten aanvoeren voor alle andere aangevoerde elementen. Derhalve moet volgens de verzoekende partijen worden geconcludeerd dat de verwerende partij haar motiveringsplicht en haar verplichting tot zorgvuldigheid niet is nagekomen, en dat zij evenmin gevolg heeft gegeven aan het arrest van de Raad waarbij de eerdere beslissing nietig was verklaard precies wegens het ontbreken van een antwoord en een motivering op al de door de verzoekende partijen aangevoerde elementen.

De Raad vernietigde eerder al de beslissing tot onontvankelijkheid en de bevelen om het grondgebied te verlaten van 4 juni 2021 die de gemachtigde van de bevoegde Staatssecretaris nam in antwoord op de aanvraag van de verzoekende partijen bij arrest nr. 262 994 van 26 oktober 2021. Nadien, namelijk op 29 juni 2022 vernietigde de Raad de beslissing tot ongegrondheid en de bevelen om het grondgebied te verlaten van 4 januari 2022 bij arrest nr. 274 761.

In arrest nr. 262 994 van 26 oktober 2021 overweegt de Raad onder meer als volgt:

“In een derde onderdeel van het enig middel voeren de verzoekende partijen aan dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met recente objectieve informatie die werd ingediend ter ondersteuning van de aanvraag van een verblijfsvergunning van 21 mei 2021. In het kader van hun aanvraag hebben de verzoekende partijen naar eigen zeggen ter ondersteuning van die aanvraag een reeks objectieve gegevens over de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen en opvolging in Albanië ingediend - die nooit eerder aan verwerende partij ter analyse werden aangeboden.

De verwerende partij houdt in de nota met opmerkingen voor dat de verzoekende partijen niet aanvoeren dat er inmiddels wijzigingen zouden hebben voorgedaan in de beschikbaarheid of toegankelijkheid van deze multidisciplinaire begeleiding (logopedie, fysiotherapie, psychiatrie) in het land van herkomst, en daarom niet dienstig valt in te zien op welke gronden de ambtenaar-geneesheer of de gemachtigde alsnog nieuwe medische elementen in overweging had moeten nemen.

De verzoekende partijen halen in het derde onderdeel hun enig middel echter wel aan dat zij allerlei stukken hebben bijgebracht bij hun laatste aanvraag die betrekking hebben op de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen in het land van herkomst, die zij nog niet eerder naar voor zouden gebracht hebben, en waarover de verwerende partij volgens hen op geen enkele wijze heeft gemotiveerd.

De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen dat de verzoekende partijen inderdaad verwijzen naar een ‘rits documenten’, waaruit zou blijken dat de gezondheidszorg in Albanië grote problemen kent. Volgens de verwerende partij proberen de verzoekende partijen aan de hand van deze documenten kennelijk afbreuk te doen aan de eerdere vaststelling van de ambtenaar-geneesheer dat de noodzakelijke medische behandeling en opvolging in het land van herkomst beschikbaar en toegankelijk is. Voorts stelt de verwerende partij dat de ambtenaar-geneesheer in het advies van 11 juni 2020 heeft vastgesteld dat de noodzakelijke medische behandeling en opvolging in het land van herkomst beschikbaar en toegankelijk moet worden geacht. De verwerende partij vervolgt dat de door de verzoekende partijen bijgebrachte bronnen zonder uitzondering dateren van voorafgaand aan voormeld advies, dat de verzoekende partijen in de eerste aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet al hadden aangevoerd dat de gezondheidszorg in het land van herkomst ondermaats zou zijn, waarna de ambtenaar-geneesheer op volgens de verwerende partij gedegen gronden heeft gemotiveerd waarom de behandeling wel degelijk beschikbaar en toegankelijk moet worden geacht. De verwerende partij haalt ook aan dat uit de stukken van het administratief dossier nergens blijkt dat de verzoekende partijen beroep hebben aangetekend bij de Raad tegen de ongegrondheidsbeslissing van 11 juni 2020, waardoor volgens haar enkel kan vastgesteld worden dat de verzoekende partijen hebben berust in de vaststelling dat de noodzakelijke behandeling voor R. in Albanië inderdaad beschikbaar en toegankelijk is. De verwerende partij vervolgt nog dat de verzoekende partijen op basis van de door hen aangebrachte stukken niet aannemelijk maken dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen en opvolging in het land van herkomst drastisch geëvolueerd is sedert de ongegrondheidsbeslissing 9ter, en zij daarom niet dienstig kunnen voorhouden dat de gemachtigde naar aanleiding van de derde aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet desalniettemin een nieuw onderzoek naar de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst had moeten voeren.

Uit deze uiteenzetting van de verwerende partij in de nota met opmerkingen blijkt dat de verwerende partij toegeeft dat de verzoekende partijen wel degelijk een ‘rits documenten’ hebben neergelegd bij hun laatste aanvraag. Over deze documenten wordt echter met geen woord gerept in de bestreden beslissing of het advies van de ambtenaar-geneesheer van 4 juni 2021. In de nota met opmerkingen motiveert de verwerende partij waarom deze stukken geen ander licht werpen op de eerdere vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer, maar dit betreft een a posteriori motivering die niet in de bestreden beslissing is terug te vinden.”

In het advies van de ambtenaar-geneesheer van 3 augustus 2022 valt enkel het volgende te lezen over de door de verzoekende partijen voorgelegde ‘rits documenten’: “De advocaat van betrokkene haalt informatie aan met betrekking tot de gezondheidszorg in Albanië en de beperkte capaciteit ervan. Uit de aangehaalde MedCOI-informatie blijkt dat de zorgen wel degelijk beschikbaar zijn en betrokkene brengt geen bewijzen aan dat zij bij terugkeer naar het land van herkomst zouden uitgesloten worden van de

nodige zorgen.” Uit deze motivering valt opnieuw helemaal niet op te maken of de verwerende partij en met haar de ambtenaar-geneesheer rekening heeft gehouden met alle door de verzoekende partijen neergelegde stukken (m.n. de stukken 8 tot en met 21 zoals gevoegd bij de aanvraag). De bestreden beslissing bevat verder geen overwegingen over deze door de verzoekende partijen aan het bestuur voorgelegde documenten.

De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen dat “Anders dan de verzoekende partij in het derde onderdeel van het enig middel laat uitschijnen, voormelde overwegingen van de arts-adviseur allerm minst loutere veronderstellingen (betreffen). De verzoekende partij lijkt andermaal over het hoofd te zien dat de bewijslast in het kader van een aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet rust op de verzoekende vreemdeling zelf. Door louter te beweren dat het niet gemakkelijk zou zijn om in het land van herkomst zélf in te staan voor eventuele medische kosten, slaagt de verzoekende partij er uiteraard niet in om afbreuk te doen aan de diverse vaststellingen van de arts-adviseur. (...) Er werd hierbij zeer duidelijk overwogen dat Albanië belangrijke stappen heeft gezet in de acceptatie van autisme. Aldus werd wel degelijk zeer concreet ingegaan op de door de verzoekende partij aangevoerde vrees voor de moeilijke situatie van “gehandicapte kinderen” in Albanië. De verzoekende partij slaagt er niet in aan te tonen dat het voor het kind R. S. onmogelijk zou zijn om de gepaste behandeling te kunnen bekomen, dit specifiek omwille van het feit dat het kind gediagnosticeerd werd met een autisme spectrum stoornis. (...) In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat haar minderjarig kind in Albanië het slachtoffer dreigt te worden van ernstige discriminatie op het vlak van toegang tot onderwijs en sociale bescherming, merkt verweerder op dat zulks als dusdanig geen medische elementen betreffen. (...) Opnieuw moet worden herhaald dat de arts-adviseur in het licht van de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet louter diende te adviseren nopens het feit of er vanuit medisch standpunt een bezwaar bestaat tegen een terugkeer naar het land van herkomst.”

De verwerende partij betwist daarmee niet dat de verzoekende partijen bij hun aanvraag de stukken 8 tot en met 21 hebben voorgelegd, en meer bepaald de volgende door de verzoekende partijen in hun enig middel opgesomde stukken:

“Betreffende de kwestie van kinderen in moeilijke of “gehandicapte” situaties, in het bijzonder:

o besluit nr. 2019-044 van de Franse verdediger van de rechten, waarin wordt uiteengezet dat Albanië, ondanks de goedkeuring van een uitgebreide wetgevingsarsenaal, niet concreet voldoet aan zijn internationale verplichtingen op het gebied van de bescherming van kinderen met een handicap (zie stuk 17 van het verzoek 9ter dd. 21.05.2021);

o het verslag van het “Comité des droits des personnes handicapées” (“Observations finales concernant le rapport initial de l’Albanie”) - waarin bezorgdheid wordt geuit over het gebrek aan maatregelen om de gezondheids- en sociale diensten voor kinderen met een handicap te verbeteren (zie stuk 18 van het verzoek 9ter dd. 21.05.2021);

o Het verslag van de “Comité des droits de l’enfant” (Observations finales sur les deuxième, troisième et quatrième rapports périodiques de l’Albanie soumis en un seul document, adoptées par le Comité à sa soixante et unième session (17 septembre-5 octobre 2012)) - waarin ernstige bezorgdheid wordt geuit over het feit dat “girls, kinderen die tot minderheidsgroepen behoren, waaronder de Roma, kinderen in plattelandsgebieden en kinderen met een handicap nog steeds het slachtoffer zijn van ernstige discriminatie, met name wat betreft hun toegang tot onderwijs, sociale bescherming, gezondheidszorg en passende huisvesting” (zie stuk 19 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021);

o een UNICEF-rapport, getiteld “Analyse de Situation des Enfants en Albanie” - waarin wordt benadrukt dat “de meeste kinderen met een handicap worden uitgesloten van de reguliere samenleving. Zij zijn thuis geïsoleerd, ontberen het recht op onderwijs, leven in armoede en lopen een groot risico te worden mishandeld (...). Slechts enkele kinderen krijgen dagopvang en de meerderheid van de gehandicapte kinderen gaat niet naar school en krijgt thuis geen professionele hulp. (...) Gehandicapte kinderen worden vaak thuis geïsoleerd gehouden om hen te beschermen tegen discriminatie en geweld (...) Gehandicapte kinderen in gewone scholen worden vaak bespot en beledigd” (zie stuk 20 van het verzoek 9ter dd. 21.05.2021);

o een artikel in de krant “Regard sur l’Est”, getiteld “Albanie: La scolarisation des enfants à besoins éducatifs particuliers”, waarin wordt gewezen op de problemen van uitsluiting bij de toegang tot speciale schoolvoorzieningen - met als gevolg dat de meerderheid van de kinderen met speciale onderwijsbehoeften in een precarie situatie verkeert (zie stuk 21 van de aanvraag 9ter dd. 21.05.2021.”

De verwerende partij betwist ook niet dat uit deze stukken onder meer zou blijken dat *“wordt uiteengezet dat Albanië, ondanks de goedkeuring van een uitgebreide wetgevingsarsenaal, niet concreet voldoet aan zijn internationale verplichtingen op het gebied van de bescherming van kinderen met een handicap waarin bezorgdheid wordt geuit over het gebrek aan maatregelen om de gezondheids- en sociale diensten voor kinderen met een handicap te verbeteren”, dat daarin “ernstige bezorgdheid wordt geuit over het feit dat “girls, kinderen die tot minderheidsgroepen behoren, waaronder de Roma, kinderen in plattelandsgebieden en kinderen met een handicap nog steeds het slachtoffer zijn van ernstige discriminatie, met name wat betreft hun toegang tot onderwijs, sociale bescherming, gezondheidszorg en passende huisvesting”, noch dat daarin “wordt benadrukt dat “de meeste kinderen met een handicap worden uitgesloten van de reguliere samenleving. Zij zijn thuis geïsoleerd, ontberen het recht op onderwijs, leven in armoede en lopen een groot risico te worden mishandeld (...). Slechts enkele kinderen krijgen dagopvang en de meerderheid van de gehandicapte kinderen gaat niet naar school en krijgt thuis geen professionele hulp. (...) Gehandicapte kinderen worden vaak thuis geïsoleerd gehouden om hen te beschermen tegen discriminatie en geweld (...) Gehandicapte kinderen in gewone scholen worden vaak bespot en beledigd”.*

Noch de bestreden beslissing zelf noch het advies van de ambtenaar-geneesheer bevat enig motief waaruit blijkt dat rekening werd gehouden met deze door de verzoekende partijen voorgelegde informatie. De verwerende partij stelt bovendien in de nota met opmerkingen dat *“In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat haar minderjarig kind in Albanië het slachtoffer dreigt te worden van ernstige discriminatie op het vlak van toegang tot onderwijs en sociale bescherming, merkt verweerder op dat zulks als dusdanig geen medische elementen betreffen”.* Het klopt dat elementen van discriminatie geen medische elementen betreffen, en dat de ambtenaar-geneesheer er in principe dus ook niet op moet ingaan in zijn advies, maar dit doet niets af aan het feit dat elementen van discriminatie er wel voor kunnen zorgen dat de noodzakelijke medische zorgen niet beschikbaar of toegankelijk kunnen zijn voor betrokkene. Om die reden moet de verwerende partij er wel degelijk over motiveren in de bestreden beslissing, wat niet is gebeurd. Bovendien acht de Raad de motivering in het advies van de ambtenaar-geneesheer dat *“De advocaat van betrokkene informatie aan(haalt) met betrekking tot de gezondheidszorg in Albanië en de beperkte capaciteit ervan. Uit de aangehaalde MedCOI-informatie blijkt dat de zorgen wel degelijk beschikbaar zijn en betrokkene brengt geen bewijzen aan dat zij bij terugkeer naar het land van herkomst zouden uitgesloten worden van de nodige zorgen”,* niet afdoende gezien de veelheid van stukken die de verzoekende partijen zoals hierboven aangehaald hebben bijgebracht en de concrete inhoud ervan. De verzoekende partijen maken aannemelijk dat het kennelijk onredelijk is de inhoud van de ‘rits documenten’ met dergelijke algemene bewoordingen af te doen, en niet in concreto in te gaan op de specifieke elementen die erin naar voor worden gebracht. Dit is des te meer het geval nu de door de verzoekende partijen voorgelegde stukken zelfs niet worden aangehaald in de bestreden beslissing noch in het advies van de ambtenaar-geneesheer. Nergens blijkt dat op concrete wijze werd rekening gehouden met de inhoud van deze stukken bij het nemen van de bestreden beslissing. Het betoog van de verwerende partij in de nota met opmerkingen doet hier niets aan af.

De verzoekende partijen maken een schending van de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk.

Het derde onderdeel van het enig middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 augustus 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU